

Vi er for det første imod aktivering som tvang, det skal være et tilbud, for det andet mener vi, der skal laves en plan, hvis man tilbyder aktivering, og for det tredje skal det være sådan, at det af den plan fremgår, hvordan den kan føre frem til en forbedring af den enkeltes erhvervs muligheder eller til andre mål, som man måtte sætte. Vi mener også i høj grad, at den plan skulle udformes sammen med den aktiverede, eventuelt kan den aktiverede i nogle situationer skrive det meste af den selv eller komme med bud på, hvad der skal stå i den.

Men det er slet ikke den vej, man er gået. I stedet har man udbygget et samfund, hvor stadig flere personer bliver skubbet over i, hvad man kunne kalde sådan en særlig arbejdshær af lavtbetalte, som i høj grad laver forskellige former for samfundsnyttigt arbejde, men absolut ikke på almindelige vilkår. Det vil sige, at denne gruppe stadig bliver udbygget med titusinder af folk, som skal gå rundt og løse alle de opgaver, som kommunerne, amterne og andre ikke er villige til at ansætte folk til på almindelige overenskomstmæssige vilkår.

Man har jo set, at tendensen går i retning af, at man skifter ud, sådan at dem, man havde ansat på almindelige vilkår, ved en given lejlighed byttes ud med folk, som bliver tvangsaktiveret.

Den eneste vej at gå i den sammenhæng var at sørge for, at dem, man tilbød aktivering, fik det tilbudt på almindelige lønmodtagervilkår til overenskomstmæssig løn med mulighed for at optjene ret til dagpenge og selvfølgelig med mulighed for som alle andre at organisere sig, strejke, og hvad der ellers hører til, og med mulighed for at tage ferie ikke kun i en bestemt periode, men på alle tidspunkter af året, ligesom andre inden for det pågældende område kan efter aftale med dem, de arbejder sammen med.

Det er helt klart et område, hvor der er en klar ideologisk forskel på det, Enhedslisten står for, og det, regeringen har lagt op til. Vi har stillet en lang række ændringsforslag til dette lovforslag, og hvis man forestillede sig, at de ændringsforslag blev vedtaget – og vi vil da selvfølgelig meget opfordre folk til at stemme for – ville de ændre karakteren af den samlede lov fuldstændig, sådan at det førte frem til, at man fik en egentlig lov, der definerer, at alle her i samfundet har en retssikker indkomst, som de ikke behøver at ligge på knæ for at få, fordi de skal have noget at overleve for.

Det vil sige, at det er en helt anden vej at gå end den, regeringen er gået i flere omgange, og

som man nu yderligere har udvidet, sådan at man også laver lynaktivering af de 25-30-årige. Det vil sige, at man åbenbart finder det acceptabelt, at borgere, der er under 30 år, altså skal udsættes for helt andre og urimeligere vilkår end borgere, der tilfældigvis er over 30 år. Det kan vi altså ikke se noget som helst acceptabelt i, og jeg vil næsten sige, at det er et angreb på almindelige sociale menneskerettigheder, men det generer åbenbart ikke et flertal i Folketinget.

Det er klart, at vi, som jeg har sagt, har tænkt os at stemme imod dette lovforslag, som jo på alle måder er en underlig størrelse. Man kan undre sig over, hvorfor man ikke med det samme har taget skridtet fuldt ud og har hældt både pensionister, handicappede og alle mulige andre over i den samme lov og vil tvangsaktivere dem alle sammen. Det er lige før, man tror, det er sigtet, i hvert fald hvis man går videre til det næste lovforslag, nemlig ændring af pensionstilkendelseskompetencen.

Faktisk tyder nogle af tonerne i det lovforslag på, at det er sådan nogle overvejelser, man har, og at man har en eller anden idé om, at man kan få sænket antallet af førtidspensionister uden at ændre tildelingskriterierne. Det vil sige, at man bruger nogle administrative redskaber i lovforslag nr. L 231 til at lave en uigennemsigtig opstramning af praksis, og det betragter vi faktisk som en trussel mod retssikkerheden. Man kan sige, at tilkendelsesmønstret i dag er ret ujævnt, og retssikkerheden og kvaliteten i sagsbehandlingen har faktisk ikke været for god. Den bliver bestemt meget forringet nu, hvor kommunerne skal have tilkendelseskompetencen.

Det vil sige, at man reelt får 275 forskellige tilkendelsesmyndigheder, og vi føler os ikke overbevist af, at der er et antal forsøgskommuner, som har haft det her i nogle år, og vi føler os heller ikke overbevist om, at de faktisk har gjort det så godt, at det uden videre kan bruges i alle landets kommuner.

Vi mener faktisk, at der i nogle af formuleringerne i dette lovforslag – som overhovedet ikke har været til høring, men bare er blevet kørt igennem og er kommet på som en ekstra lille polyp i sidste øjeblik – ligger nogle overvejelser, som tyder på, at man går i retning af også at tænke på at begrænse folks ret til at få førtidspension administrativt ved hjælp af forskellige typer tvangsmidler.

For os er det et ret uacceptabelt lovforslag. Vi synes faktisk, det er ret katastrofalt, at man nu